

**ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΗ
ΩΣ ΗΘΙΚΟΝ ΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ. (')**

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Ἐκ τῶν τοῦ Φρειδερίκου Σχίλλερ, ποιητοῦ
τῆς Γερμανίας, γεννηθέντος τῷ 1756
καὶ ἀποθανόντος τῷ 1805.

Ἡ κη τις καὶ ἀκατάσχετος τοῦ ἀνθρώπου κλίσις
πᾶν νέον καὶ ἐκτακτόν. καὶ ἐπιθυμία τοῦ νὰ
ῆται τὸν ἑαυτὸν του εἰς παθητικὴν κατάστασιν
κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ Σχούλτσερ (1)

Περὰ διατριβὴν πρωτότυπον περὶ 'Ἑλληνι-
αῖν θεάτρον, ἧτις ἠδύνατο μὲν ἴσως νὰ κατα-
τὰ πρὸς μὲρῶσιν καὶ τακτικὴν οὐτήρησιν
κατὰ ἡ. ἡ. μέσα, ἀλλὰ δὲν ἤθελε πάντως
καὶ τίνα εἰς πραγματοποιήσιν αὐτῶν, ἐπρο-
νὰ δημοσιεύσωμεν πρὸς τὸ παρὸν ἀνδρὸς
σπουδαίας μελέτας περὶ τῆς ἐκ τοῦ θεά-
τριλέλας, ἀφίροντες εἰς τὸν καιρὸν νὰ κατορ-
τὰ λοιπά.

Οὗτος κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἐγραφε
τῆς αἰσθητικῆς λεγομένης ἐπισημίας.
Τομ. Α'.

τὴν σκηνήν. Ἐξηγητῆμένος ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν μο-
νοτόνων, πολλάκις δε καὶ πληκτικῶν ἐργασιῶν τοῦ
ἐπαγγέλματός του καὶ ὑπὸ ἡδονῶν κεκορεσμένος,
ἔπορε νὰ αἰσθανθῇ ἐν ἐπιτυῶ κενόν τι, ἐναντίον τῆς
πρὸς δραστηριότητα ἐπιθυμίας του. 'Ἡ φύσις ἡμῶν',
ἐπίσης ἀνεπιτηδεία οὔσα εἰς τὸ νὰ διαμένῃ πολὺν και-
ρόν εἰς ζωώδη κατάστασιν ὡς καὶ εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθῇ
τὰς λεπτὰς ἐργασίας τοῦ νοῦς, ἐζήτησε μεσαίαν τινὰ
κατάστασιν, ἧτις ἐνόουσα τὰ δύο ἀντίθετα ἄκρα νὰ
μεταβάλλῃ τὴν σκληρὰν ἐντάσιν εἰς ἡμερον ἀρμονίαν
καὶ νὰ ἐλαφρύνῃ τὴν ἀμοιβαίαν μεταβασιν μιᾶς κατα-
στάσεως εἰς ἄλλην. Τὴν ὠρίλειαν δὲ ταύτην παρέχει
ἐν γένει μόνον ἡ αἰσθητικὴ κατάληψις ἢ ἡ αἰσθισις
τοῦ καλοῦ. 'Ὁ σοφὸς λοιπὸν νομοθέτης παρατηρῶν
σπουδαίως τὰ ιδιώματα τῶν ἀνθρώπων καὶ κατα-
λαμβάνων τὰ δραστικώτερα ἐξ αὐτῶν, δὲν θέλει βίβαια
εὐχαριστηθῆ, ἀν ἀφοπλίῃ μόνον τὰς κλίσεις τοῦ λαοῦ
του, ἀλλὰ θέλει τὰς μεταχειρισθῆ προσέτι, εἰ δυνατόν,
καὶ ὡς ὄργανα ἀνωτέρων του σχεδίων καὶ θέλει ἀγω-
νισθῆ νὰ τὰς μεταμορφώσῃ εἰς πηγὰς εὐδαιμονίας.' καὶ
διὰ τοῦτο ἐκλέγει τὴν σκηνήν, ἧτις ἀνοίγει ἀπειρον
στάδιον εἰς τὸ διψασμένον δραστήριον πνεῦμα, δίδει
τροφήν εἰς ἐκάστην δύναμιν τῆς ψυχῆς, χωρὶς νὰ
παρατείνῃ ὑπὲρ τὸ δέον εὐδειμίαν, καὶ ἐνώνει οὕτω
τὴν παιδευσιν τοῦ νοῦς καὶ τῆς καρδίας μετὰ τὴν εὐγε-
νεστάτην διατριβήν.

Ἐκεῖνος, ὅστις πρῶτος ἐπαρατήρησεν, ὅτι τῆς πο-
λιτείας ὁ ἰσχυρότατος στύλος εἶναι ἡ θεητεία καὶ
ὅτι χωρὶς αὐτῆς ὡς καὶ οἱ νόμοι αὐτοὶ χάνουσι τὴν
δύναμίν των, ὑπεραπίσθη, χωρὶς νὰ τὸ θελῃ ἢ νὰ τὸ